

Zweverig feest ter ere van de liefde

door Grietke Meerman

Liefde kan de wereld redden. Vervuld van die hoopvolle gedachte zou je na het zien van de voorstelling *Perfect Wedding* van de Amerikaanse schrijver Charles Mee de zaal moeten verlaten. Maar de veltallige cast van Toneelgroep Amsterdam slaagt er jammer genoeg niet in het tot dusver succesvolle vierluik over het huwelijk op die manier af te sluiten.

Tot ongeveer halverwege de voorstelling lijkt het de goede kant op te gaan. Deels geïnspireerd op *Midzomernachtsdroom* van Shakespeare en filosofieën van Plato vertelt *Perfect Wedding* het verhaal van de twee jonge geliefden Meridee en Amadou, die op het punt staan te gaan trouwen. De familie van de bruid is bijeengekomen om dat te vieren. Het wachten is op de ouders en broer van de bruidegom. In de tussentijd voltrekt zich een klein drama. Meridees moeder stelt Amadou een vraag die hem in het verkeerde keelgat schiet. Boos vlucht hij het bos in, waarna iedereen in verwarring zijn voorbeeld volgt.

Bij de rolverdeling heeft regisseur Ivo van Hove geen rekening gehouden met het geslacht van de acteurs. Eelco Smits speelt de bruid, Karina Smulders speelt zwager James en Jacob Derwig op zijn beurt Ariel, de aanstaande schoonzus van Meridee. Op het eerste gezicht is dat vooral grappig, maar al snel wordt duidelijk wat de schrijver hiermee moet hebben bedoeld. Met leeftijds- en geslachtsconventies houdt hij geen enkele rekening, omdat een samenleving volgens hem niet per se heteroseksueel- en generatiegebonden hoeft te zijn.

Als voyeurs kijkt het publiek vanaf een ronde, gelijkvloerse tribune toe hoe dat soort alledaagse regels en afspraken worden opgeheven. De personages spreken angsten en verlangens uit die we allemaal wel eens zouden willen uitspreken. Ze doen dat vol overgave; ze schreeuwen, huilen, zoenen en rennen over het podium dat het een lieve lust is, totdat de bruid haar aanstaande terugvindt en hem de waarheid vertelt.

Op dat moment verandert de tot dan toe redelijk gemakkelijke voorstelling in een vage bedoening, waarin het verhaal zijn rode draad volledig verliest. De prach-

tig voorgedragen monoloog van Marieke Heebink over vrouwenbesnijdenis mag nog zo ontroerend zijn, maar is in dit verband misplaatst. Net als de verwikkeling van de plot: nadat Meridees grootmoeder onverwacht komt te overlijden, probeert een stel plotseling opgedoken *weddingplanners* het bruiloftsfeest toch nog te redden.

Dat laatste lukt met gemak. Al voordat het vreugdevolle slotakkoord is ingezet, heeft het uiterlijke vertoon het al van de inhoud overgenomen. De op Bollywood geïnspireerde choreografieën, muziek en kostuums die daarop volgen zijn op zichzelf niet vervelend om naar te kijken, maar vormen na een veelbelovend begin geen bevredigende afloop. Het verhaal verliest aan geloofwaardigheid en vragen blijven onbeantwoord. Met zo'n zweverig feest ter ere van de liefde wordt het publiek toch een beetje gemakkelijk afgescheept.

Perfect Wedding door Toneelgroep Amsterdam, gezien: 2 december in Stadsschouwburg Amsterdam, aldaar t/m 23 december, www.toneelgroepamsterdam.nl of 020-6242311.

